

De optagns ofte ringe Arbejdskraft forklarer dernæst, at der ikke altid kan ydes tarifmæssig Betaling for Arbejdet.

En økonomisk Drift af saavel Herbergerne som Arbejdshjemmene vanskelig-gøres iøvrigt ved den Omstændighed, at Hjemmene maa være baseret paa fuld Belægning hele Aaret rundt, medens de i Virkeligheden ofte kun søges i ringe Grad om Sommeren. De anførte Forhold er ogsaa medvirkende til, at mange af Hjemmene kun kan opretholdes ved Bidrag, fra privat eller offentlig Side.

Efter de modtagne Besvarelser ydes der Kommunitilskud til 59 Institutioner, Tilskud fra Amter til 8 Institutioner.

Staten yder som tidligere nævnt et aarligt Tilskud til Haandværkssvendenes Rejse- og Sygeforening, f. T. 5600 Kr. (hvoraf 2000 Kr. til Sygekassen), der tildels benyttes til Opretholdelse af Svendehjem, jfr. de paa Skemaet for forskellige Svendehjem opførte Statstilskud. Endvidere ydes der af Statskassen et Tilskud af f. T. 8400 Kr. til Møltrup Optagelseshjem.

Bortset fra Arbejdshjemmene i videre Forstand, der som Betingelse for Optagelse kræver Villie til at arbejde for Opholdet, stilles der i Almindelighed ingen særlige Betingelser for Optagelse i de forskellige Institutioner. Svendehjemmene, der oprindelig var bestemt alene for Medlemmer af „Haandværkssvendenes Rejseforeninger“, fastholder i Almindelighed ikke mere denne Betingelse, omend der gives saadanne Medlemmer en en vis Fortrinsret frem for andre, der søger Svendehjemmet. En Betingelse, som saa at sige alle Hjemmene stiller for Optagelse, er dog, at paagældende ikke er beruset.

Som det vil forstaas af det foran anførte, er der indenfor de hjemløses Skare mange forskellige Afskygninger, lige fra dem, der er typisk asociale og godt tilfredse med den omflakkende Tilværelse, som de fører paa Samfundets Bekostning, og til dem, der ganske uskyldigt — enten paa Grund af Arbejdsløshed eller anden Aarsag — er slaaet ud i Kampen for Tilværelsen.

Af stor Betydning for, at Arbejdet blandt de hjemløse kan komme dem til Gode, der virkelig bryder sig om at hjælpes og har et rimeligt Krav paa saadan Hjælp, er det, at der haves et fælles Oplysningskontor, hvor de simpleste Generalia om hver Mand er registreret i et Kartotek.

I Januar 1922 oprettedes et saadant Centralkontor for Københavns Vedkommende ved Samarbejde mellem de her bestaaende Institutioner, der virker blandt de hjemløse.

Kontorets Bestyrelse bestaar af Repræsentanter for de paagældende Institutioner og ledes af et Forretningsudvalg, hvis Formand er Direktøren for Magistratens 3. Afdeling N. P. Nielsen.

Herefter skal enhver Anmodning om Optagelse i et af de til Centralkontoret hørende Herberger eller Arbejdshjem rettes til Centralkontoret, der efter Undersøgelse af paagældendes Legitimation udsteder Henvisningskort til vedkommende Institution.

De nærmere Regler for Samarbejdet vil fremgaa af de som Bilag 3 vedhæftede Bestemmelser for Centralkontoret.

Centralkontoret har senere foreslaaet dette Samarbejde udvidet til at omfatte de øvrige her i Landet bestaaende Institutioner for hjemløse, for at man paa den Maade kunde udnytte hinandens Erfaringer og Iagttagelser med Hensyn til de Personer, det gælder om at hjælpe. Disse Institutioner skulde da meddele Centralkontoret sine Oplysninger om de paa Institutionen optagne Personer og vilde til Gengæld kunne indhente Oplysninger hos Centralkontoret. Der er dog hidtil ikke kommet noget ud af disse Bestræbelser for et hele Landet omfattende Samarbejde.

En Anerkendelse af Centralkontorets Betydning er ydet derved, at der for Finans-aarene 1929—30 og 1930—31 er bevilget Kontoret et Statstilskud, dog paa Vilkaar, at